

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tertia Seraphica Vinea, Sive Tertius Ordo De Poenitentia
à S.P.N. Francisco institutus**

Pauck, Engelbert

Coloniae, 1720

Caput VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64103)

præsentes impertimur; nec non iisdem verè poenitentibus, & confessis, ac S. Communionem refectis, qui pro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ exaltatione, Principum Christianorum unione, Infidelium conversione, hæresum extirpatione, prout unicuique suggererit devotio, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino, auctoritate Apostolicâ, tenore præsentium pro unica vice, duntaxat pro unaquaque Missione, de Ordinariorum locorum licentia respectivè faciendâ concedimus, & elargimur.

Hortantes venerabiles Fratres Patriarchas, Primates, Archi-Episcopos, & alios Ecclesiarum Prælatos, Rectores, ac verbi Dei Prædicatores, ut in suis quisque Ecclesiis, cum populus frequentior fuerit, præsentibus litteras, omniâque in iis contenta publicent, & publicari faciant, ac omnem iisdem Religiosis favorem, & auxilium in præmissis præstent. Præsentibus tantum ad septennium valituris. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obfirmatis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur; si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Datum Romæ ad S. Mariam majorem sub annulo Piscatoris. 12. Martii 1688. Pontificatus nostri anno XII.* Hujus concessionis renovatio petitur à Commissario Curie Romanæ in Ara Cæli.

CAPUT VI.

De diversis Constitutionibus Pontificiis emanatis circa primum Ordinem S. P. FRANCISCI.

Constitutio Honorii III.

Circa Missionarios mutantes Habitum, tractantes pecuniam, & nutrientes barbam & comam.

XIX. **H**onorius Papa III. *Fratribus Prædicatoribus, & Minoribus in regno Marochiano, de Mandato Sedis Apostolicæ commorantibus.*

Ex parte vestra fuit propositum coram Nobis, quòd, cum ad Mandatum Sedis Apostolicæ voluntariè vos discrimini obtuleritis; ob multorum salutem provido usi consilio, interdum mutatis Habitum, barbam nutritis & comam, non tam ad declinandam ad tempus Gentis barbaræ feritatem, quæ in Christianos crudeliùs debacchatur, quàm etiam; ut possitis prodesse pluribus, liberiùs visitare Christianos in carceribus, aliisque locis, ad injungendam eis poenitentiam, danda salutis monita, & exhibenda Ecclesiastica Sacramenta. Cùmque in terra illa gratis non possitis victualia invenire, pro eo, quòd non panis, sed pecunia consuevit ibidem Pauperibus in subsidium erogari, urgente necessitas vos compellit charitativè recipere, sed parcè denarios, & expendere tantummodo propter cibum, & vestes. Unde cum hæc sint contra Ordinis vestri instituta, licèt videatur vobis, ab his vos excusare inevitabilis necessitas, & grandis, evidensque utilitas aliorum. Quia tamen cum Job veremini omnia vestra opera, districti examen Judicis recolescentes, humiliter postulatis, vestræ super his à Sede Apostolicâ subveniri conscientie, atque famæ. Cùm igitur ex causa David coram Abimelech legatur habitum mutasse, Dominumque se junxisse in specie Peregrini Discipulis euntibus in Emaus, & in fractione panis eis postmodum revelatum, qui etiam tam David pueros super eo, quòd in necessitate comederint

rint panes sanctos, quos contingere iis non licebat; quàm Apostolos excusavit, dum ipsos Pharisei arguerent, quòd esurientes alienas non lotis fricantes manibus spicas comdebant. Nos laudibile opus vestrum, piùmque Propositum attendentes, vestris supplicationibus inclinati, super prædicta vobiscum in illis regionibus [quamdiu præscripta vos arctat necessitas, & invitat utilitas, misericorditer dispensamus; dum tamen fraus non interveniat, sive dolus, vel sinceritatem vestram cupiditas non seducat. *Datum Laterani. XVI. Kal. April. Anno X. Pontificatus nostri. Orb. Seraph. To. 1. fol. 488. Lib. 3. C. 32. de habitu, ceterisque extrinsecis in Ordine Seraphico.*

Similem declarationem novissimis temporibus obtinuerunt PP. Capucini. Et ego pro Natione Germano-Belgica ad instantiam A. R. P. Erasmi Appelfelt Ss. Theol. Lectoris Jubilati, tertio Ministri Provincialis almæ Prov. Sax. S. Crucis, Germaniæ superioris olim Commissarii Visitatoris; quæ est tenoris sequentis:

Declaratio Dispensatoria.

Circa Missionarios Nationis Germano-Belgiæ quo ad usum & contrectationem pecuniæ.

Supplica.

Eminentissimi & Reverendissimi Domini.

XX. **F.** Engelbertus Pauck Ord. S. Franc. FF. Min. Recoll. de strictiore Observantia Nationis Germano-Belgiæ Agens Generalis, exponit Eminentis vestris, in prædicta Natione reperiri multas pauperculas Missiones, hæresi ubique impune grassante, Missionarii verò pauperes, sive Habitu Franciscano, sive sæculari vestiti, sæpius tam in itinere, quàm locis Missionum copiam fi-

delis Syndici, seu sæcularis amici spiritualis, pecuniarum eleemosynarum Receptoris ad manus habere non possunt; frequentèque valde difficile est, talem sæcularem apud se tenere, vel per viam conducere, qui similes pecunias tractet, PP. Missionariorum necessitatibus sublevandis ad mentem Benefactorum & Dantium impendendas.

Quare supplicat humillimè, ut eo ipso, quo Missionarii instituentur, sive in Habitu Religioso, sive sæculari; ipsis statim intelligatur concessus pecuniæ usus, seu denariorum tractatio de licentia suorum Ministrorum Provincialium sub conditionibus, scilicet: quando urget necessitas, vel invitat utilitas, doloque & fraude cessante, eorum sinceritatem cupiditas non seducit. uti declaratum & dispensatum est ex Decreto S. Congregationis de prop. Fide hic adjuncto, cum PP. Capucinis. Petitur autem hæc declaratio, & dispensatio sub licentia AA. RR. PP. Ministrorum Provincialium, quia in specificatis Nationibus [exceptis solis Missionibus in Hollandia] non sunt Præfecti Missionum; & ubi hi non sunt, Missionarii sunt sub obedientia Min. Provincialis juxta Regulam S. P. FRANCISCI. *Decretum S. Congreg. Gen. de propag. Fide habita XV. Novemb. MDCCXV. relatò per R. P. F. Sylvium de Cavalariis Archi-Episcopum Athenarum Secretarium.* Præfenti libello supplici S. Congregatio censuit (si Sanctissimo placuerit) dispensandum esse in casu defectus fidelis Syndici cum Præfectis Missionum, seu eorum Provincia libus; ubi non sunt Præfecti Ord. FF. Min. Recoll. circa pecuniæ usum, juxta petita, additis conditionibus; videlicet: *quando urget necessitas, ac invitat utilitas, doloque ac fraude cessante eorum sinceritatem cupiditas non seducit.* Eisdemque Præfectis, vel Provincialibus concedendam esse facultatem eodem modo, & cum iisdem conditionibus

dispensandi cum Sociis Missionum iis bene-
visis. Non obstantibus. &c.

Eadem die Sanctissimum Decretum S. Con-
gregationis approbavit.

Datum Romæ die, anno, quo supra.

(L. S.)

*Joseph Card. Sacripantes. Præfectus.
F. Archi Episcopus Athenarum Secret.*

Notandum I. circa hoc Decretum, quod
in supplici libello habeantur hi termini:
quando urget necessitas, vel invitat utilitas.
In Decreto verò: *quando urget necessitas, ac
invitat utilitas.* Dubitatum porrò fuit, an
tò ac idem significaret, quod *vel?* quia Sup-
plica porrecta à Secretario præsentibus Car-
dinalibus in Congregatione continuit tò *vel.*
Cui supplicationi Ssmus annuit. Privilegia au-
tem accipiunt suam interpretationem à Sup-
plicante, menti enim Supplicantis præsum-
mitur se conformare Concedens. *C. cum Di-
lectus.* Imò mera fuit inadvertentia Scrip-
toris in Secretaria, qui loco *vel* posuit *ac*,
mihique ipse Scriptor respondit, tò *ac* juxta
ipfos idem significare, quod *vel*, prout etiam
in S. Scriptura sæpe & sumitur pro *vel.* *E. G.
Levit. 10. Qui patri, matrique maledixerit,
sanguis ejus sit super eum.* Et juxta styllum
Curia in Brevibus Indulgentiarum ordinariè
ponitur, *omnibus utriusque sexus Christi
Fidelibus.* Ubi tamen necessariò ly *utriusque*
sumitur pro *utriusve.* Multò magis in præ-
senti; ubi necessariò tò *ac* debet sumi pro
vel. Ut Decretum conformetur gratiæ sub-
stantiali, quæ concessa est, seu declarationi
dispensatoriæ pro casu particulari Missiona-
riorum.

Notandum II. cum maxima cautela uti
debere Missionarios in habitu Franciscano
hoc privilegio, vel licentiâ dispensatoriâ,
seu Pontificiâ declaratione; uti mihi rescrip-
sit Romam F. Henricus Tempel Ss. Theol.

Lector Jubilatus. Prov. Sax. S. Crucis quar-
tùm Minister Provincialis, bis Romam, & se-
mel in Hispaniam ad Capitulum Generale
profectus, ad annos XXIV. totius Ordinis
Diffinitor Generalis, & per VI. annos ad so-
latium singularum Provinciarum summâ
cum laude & fructu Nationis Germano-Bel-
gicæ Commissarius Generalis cum potestate
ordinaria in singulas Provincias, & totam
Nationem; qui quâ talis ex consuetudine in
Natione Germano-Belgica receptâ gaudet
titulo Patris Reverendissimi; hic (inquam)
& tantus Pater monuit summa cum caute-
la practicandam esse à Missionariis pecuniæ
contrectationem, ob rationem hanc apodioti-
cam, quia;

Præcipuum & capitale Præceptum est;
quod Fratres *nullo modo* contrectent pecuni-
as. Prout declaravit *Innocentius XI. Con-
stit. Sollicitudo.* Ubi illud vocat capitale
Præceptum, quatenus in eo specialissimè altis-
sima paupertas nostra à cæteris Religioni-
bus discriminatur; imò in tali contrectatione
(civili) vix datur parvitas materiæ, quæ à
mortali excuset ratione (scandali, detrimenti,
& præjudicii, quod Ordini obvenit; solent
enim Sæculares offendi, minúsque compati-
untur Fratrum necessitatibus, dum vident
Fratres etiam unum, vel alterum obulum
expendere, indeque retrahuntur ab elec-
mosynis Ordini dandis, à recipiendis gratis
hospitio Fratribus, quos præ aliis Religiosis
charitativè ex amore Dei excipiunt, suppo-
nendo, eos pecuniis non uti; docerque ex-
perientia in Italia, & aliis partibus; quan-
tum, & quasi irreparabile damnum intule-
rint, inferantque Religioni mali Fratres, qui
incautè pecunias tractant. *Vide scholam pau-
pert. datam prælo à P. Augustino Mathencio
Roma 1716. fol. 188. & fol. 206. n.
42. ubi*

Quærit, an sit dabilis casus, in quo Fra-

tres

tres possint per se ipsos petere, recipere, contrectare, & expendere pecunias? Et respondet affirmativè; nimirum, cum urget necessitas, ut alio modo necessaria vitæ haberi non possint. *Ex C. exiit. §. nec quicquam.* Jus enim naturale & poli vocatum à *Nicolao* Papa prævalet positivo. De quo *Sanctorius C. XII. stat. V. q. IV.* verum respondet & ex Statutis refert plures Pontifices, & tandem *Urbanum VIII.* declarasse pro locis Terræ Sanctæ, ubi fidelis Syndici copia haberi non potest, qui illas recipiat, & expendat; posse Guardianum, & de hujus licentiâ alios Fratres pecuniam recipere, erogare, & custodire, ut facta tecta Loca ad Dei gloriam conserventur. Subjungit *Mathæu. n. 43.* juxta hæc regulandos esse Missionarios eosque, qui ad hæreticorum regiones vadunt, ut eos ad Fidem convertant.

Quantum autem ad Fratres in locis Turcarum Parochias, & Sacramenta administrantes Catholicis, n. Hi sæpius sunt in necessitate pecunias tenendi; nam sæpe coguntur Barbaris munera conferre, & in itinere pedagagia solvere, ideoque in prædictis, aliisque circumstantiis, supplicantibus Fratribus Provinciæ Bosnia, Argentina rescripsit S. Congregatio in hæc verba: *Oratores observare posse solitum tutâ conscientia.* At si secum ducere possint Tertiarium, vel habere famulum, qui esset substitutus Syndici Apostolici, Provinciæ, vel Conventus, in cujus districtu est Parochia, deberent illis uti. *Apud Nicolium fosc. v. observ. n. x.* Quatenus verò eos habere non possent, & facultate illâ uterentur, non dicerentur dispensati in Regula; cum non adesset dispensatio in rigore; vel relaxatio Præcepti, sed haberetur solum Regulæ & Juris declaratio, quatenus S. Sedes in iis circumstantiis declarat Præceptum de pecuniis non recipiendis non obligare, sicque con-

tra Regulam non agerent. Consentit Sanct. loco citato.

Dux, Constitutiones Apostolicæ:
INNOCENTII Papæ XI.

Ad Prælatos Ecclesiasticos Orbis directæ; quas ipse confirmavit in Brevi *Ecclesia Catholica* circa munus Prædicationis Fratrum Minorum. *Ex Directorio trium Ordinum f. 104. 5 f.*

275. n. 135.

XXII. **G**regorius IX. Episcopus, Servus Servorum Dei. Venerabilibus Fratribus, Archi-Episcopis, & Episcopis, & dilectis Filiis, Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archi-Diaconis, & Plebanis, Archi-Presbyteris, & aliis Ecclesiarum Prælati, ad quos litteræ istæ pervenerint, Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Quoniam abundavit iniquitas, & refrigit charitas multorum; sacrum Ordinem dilectorum Filiorum, Fratrum Minorum Dominus suscitavit, qui non quæ sua, sed quæ sunt Christi, quærentes, tam contra profligandas Hæreses, quàm contra alias pestes mortiferas extirpandas, se dedicaverunt Evangelizationi verbi Dei, in abjectione voluntariæ paupertatis. Nos igitur sanctum eorum Propositum, & necessarium ministerium favore benevolo prosequentes, Universitati vestræ eos affectuosè duximus commendandos, rogantes, & exhortantes in Domino, ac per Apostolica vobis Scripta mandantes: quatenus dilectos Filios, Fratres ejusdem Ordinis, pro Reverentia divinâ, & Nostrâ, ad Officium prædicandi, ad quod ex professione sui Ordinis sunt deputati, benignè recipere procuretis, populósque vobis commissos, ut ex ore ipsorum verbi Dei semen devotè suscipiant, admonentes, etiam ipsis in suis necessitatibus personaliter assistatis, nec impediatis; quò minùs illi,

C 3

qui

qui ad prædicationem eorum accesserint, tunc eorum Sacerdotibus valeant confiteri, quatenus ad prædicta suscipienda vestris exhortationibus præparati (tanquam bona, & fructifera terra) pro viriorum tribulis incipiant segetes germinare virtutum; & dicti Fratres per cooperationem vestram suscepti ministerii cursum feliciter consummando, optatum reportent sui laboris fructum, & finem: videlicet Salutem animarum. Quia &c. *Datum Viterb. XI. Kal. Jun. Pontificatus anno II.* Alias huic similes ad Orbis & Ecclesiarum Prælatos direxerunt *Innocentius IV.* ex urbe Lugduni. *Alexander IV.* ex Neapolitana. Hujus litteræ incipiunt: *Patris æterni* In quibus inter alia pro Fratribus Minoribus annuntiat dictis Prælati:

Hi sunt: qui vitam & merita Beatissimi Pauli Apostoli contemplantes gloriantur in sola Cruce Domini, spernendo mundi solatia pro deliciis paradisi. Hi sunt; qui hostes animæ per scutum fidei, loricam justitiæ, gladium spiritûs, salutis galeam, hastam perseverantiæ debellantes, obtinere satagunt, ut Catholicis universis, Fidei, Spei, & Charitatis augmenta proveniant, ac perfidis veritatis via pateat, & hæreticæ pravitatis insania evanescat. De tantorum siquidem meritorum provenit claritate: quòd nos eosdem Fratres in Christo affectu sincerissimo diligamus, & ipsos ubique terrarum, statu gaudere pacifico affectemus, pro re indignâ, & nimis amarâ ducentes; si quis de numero Fidelium, & potissimè Prælatorum, eos aliquibus turbet injuriis, vel offensis. Rogamus itaque devotionem vestram, & per Dei misericordiam obsecramus, per Scripta Apostolica vobis mandantes, ac remissionem vobis peccatorum indulgentes; quatenus illos (qui sunt ex eis, in vestris civitatibus, & Diœcesibus constituti, seu qui ad præsentiam vestram quandocunque per-

venerunt,) pro divina & nostra reverentia affabiliter & benignè recipere, eosque vestræ charitatis studeatis affluentiam confovere, permittendo: eos uti liberè Regularibus suis Observantiis, & Statutis per Sedem Apostolicam approbatis, Indulgentiis etiam, & litteris; quas circumspecta pietas Sedis ejusdem olim concessisse dignoscitur de gratia sua speciali. Cæterum prædictos Fratres de favoris vestri plenitudinè plenius honorantes, eis liberaliter concedatis, & quæ sunt opportuna, pro animarum salute, fieri ab eis, auctoritate vestrâ, liberè valeant exerceri; præsertim, cum & ipsi cordi habeant ministerium suum ita laudabiliter & prudenter exequi: quòd exinde apud vos possint sinceram, & stabilem benevolentiam promereri; preces autem nostras, quas vobis ex intimo cordis affectu dirigimus, sic adimpleat vestra sinceritas, quòd propter hoc urbis gratiosi favoris præmia oppprtunè compensemus.) *Datum Neapoli. V. Idus April. Pontificatus nostri anno I.* Prædictæ litteræ, ut profertur, novissimè confirmatæ satis clarè demonstrant; quale debeat esse præcipuum Fratrum Minorum ministerium, quanta erga ipsos Personarum Ecclesiasticarum benevolentiam obligatio?

Alia Constitutio Innocentii XI.

IN qua præscribitur modus observandus à FF. Minoribus circa Eleemosynas pro Concionibus oblatas, distributionem librorum, augmentationem Bibliothecarum Ordinis. Innovaturque Excommunicatio S. Sedi reservata contra quoscunque auferentes libros, aliasque Scripturas à Bibliothecis ejusdem Ordinis.

INNOCENTIUS Papa XI.

Ad futuram rei memoriam.

XXIII. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius, Franciscus Diaz à S. Bonav.

Lector

Lector Gen. Jubil. Charissimi in Christo Filii nostri Car. Hisp. Regis Concionator, & Theologus, ac pro Ultra-Mont. Familia FF. M. Ord. S. Francisci de Obs. nuncupatorum in Romana Curia Vice-Commissarius Generalis. Quod dudum, videlicet anno MDCLXXXIII. in Capitulo generali dicti Ordinis circa Eleemosynas quæ Concionatoribus ejusd. Ordinis fieri solent, & libros FF. Defunctorum, communibus Bibliothecis Conventuum Ordinis applicandos, ipsarum Bibliothecarum conservationem, & incrementum, uti ac bibliothecarum institutionem facta fuerint pro utraque Familia nonnulla Statuta, tenoris, qui sequitur: Prædicatores quicumque eleemosynas prædicationis prætextu oblatas penitus non recipiant, nec de iis sub quovis prætextu, vel quæsito colore disponere, aut quomodolibet tractare præsumant, & audeant; sed si absolutâ prædicatione, vel ante eam contigerit à quovis genere personarum Prædicatoribus eleemosynarum oblatio: respondeant Syndicis Conventuum duntaxat liberè & integre transmittendam ac consignandam esse.

Quod si constiterit, quempiam Prædicatorum per se, vel per alios pecuniam recipere, vel recepisse: proprietatis pœnâ omnino puniatur & actibus legitimis per sexennium privetur. Quam pœnam etiam Guardiani subeant, si eorum culpâ vel negligentia contrâ fieri contigerit.

Adeo nihili penduntur his temporibus Conventuum nostrorum bibliothecæ communes; ut quæ aliàs diligentius erectæ, splendorem: nunc verò negligentius desertæ dedecus potiùs Religioni afferre videantur. Ut igitur opportunum adhibeamus tanto malo remedium, præcipimus Provincialibus sub pœna privationis officiorum irremissibiliter incurrendâ, ut vigilantius curent defunctorum FF. libros, fideliter, & quò citiùs fieri poterit, transmittendos ad communes biblio-

thecas; præcipientes insuper universis Superioribus, cujuscunque gradûs ac dignitatis existant; universis etiam Subditis; sub pœnâ Excommunicationis ipso facto incurrendâ, & sub aliis etiam, item gravissimis pœnis, ad Superiorum beneplacitum infligendis; ut nullo modo nec per se, nec per Syndicum Apostolicum sub quovis prætextu, quæsito colore, occasione, vel causâ alienent, vendant, commutent, donent, aut quomodolibet aliter distrahant defunctorum libros, aut eos, qui ad particulares bibliothecas quâvis ratione pertinent, vel quomodocumque fuerint etiam deinceps Monasterio acquisiti.

Verùm ad opportunam communium Bibliothecarum restaurationem continuam accretionem, & perpetuam conservationem præcipimus omnibus Provincialibus, sub priorum Officiorum privatione; ut quolibet anno ducentos ad minùs aureos nummos P^o. Diffinitorum interventu, & consilio, de communibus eleemosynis expendendos studeant in libros, consimili eorundem Diffinitorum interventu, & consilio communibus Bibliothecis applicare. Sed cùm ratio dicter, & experientia doceat, bibliothecas communes brevi temporis spatio consumptum iri, nisi Bibliothecarii instituuntur, qui libros disponant, ordinent, in classes redigant, purgent, reficiant, reparent, ac cætera præstent; quorum executione prædictæ bibliothecæ suo pristino decòri reddantur, & in eo conserventur; consulo præcipimus Provincialium Ministris, sub pœna privationis Officiorum, ut tempore Capituli, & Congregationis instituendos curent Bibliothecarios, qui vel Prædicationis munere præditi sint, vel saltem, qui universali & competenti quâdam facultatum, librorumque notitiâ polleant. Memoratarum bibliothecarum libris uti possint Prædicatores, & Lectores præsertim, iis tamen legibus: ut scedulam, quæ acceptorum libro-

bro-

brorum numerum contineat, quæque propriâ manu libros accipientium subsignata sit, in manibus Bibliothecariorum relinquant, qui nequeant, nisi unius mensis spatio ad summum traditorum librorum usum permittere, ita ut absoluto mense commodatos libros repetant, eosque bibliothecis ad reliquorum Fratrum usum restituendos omnino procurant. Bibliothecarii, qui dictorum librorum restitutionis executionem omiserint, propriis Officiis spolientur; & Fratres, qui acceptos libros restituere noluerint, ulteriori librorum participatione privati existant.

Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet Statuta huiusmodi subinde à *fel. record. Urbano Papa VIII. Prædecessore Nostro* de consilio tunc existentium S. R. E.

Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum confirmata fuerint; nihilominus illa, prout etiam quædam litteræ *S. Pii Papa V. Prædecessoris* pariter *Nostri* die IV. Novembr. MDLXVIII. in forma Brevis expeditæ, per quas libros à dictis bibliothecis furto subtrahi sub pœna Excommunicationis, cuius absolutio Romano Pontifici reservata esset, prohibuit, non ubique, prout par esset, accuratè observentur. Nobis propterea dictus Franciscus Vice-Commisarius humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportunè providere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, & Statuta præinserta in dicto Capitulo Generali edita, & à præmemorato *Urbano* confirmata, Auctoritate Apostolicâ tenore præsentium confirmamus pariter & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris & facti defectus (si qui desuper quomodolibet intervenerint) supplemus.

Præterea præfati *S. Pii V. Prædecessoris Nostri* vestigiis inhærentes omnibus & singu-

lis personis Ecclesiasticis, Sæcularibus, & Regularibus, cujuscunque Statûs, Gradûs, Ordinis, vel Conditionis existant, etiam Pontificali Dignitate præfulgeant, eâdem Auctoritate harum serie mandamus, ne ex bibliothecis Conventuum, & Domorum Regularium Ordinis prædicti, aut earum aliquâ, librum aliquem, aut quaternum furto subtrahere quocunque modo præsumant. Nos enim quoscunque subtrahentes Excommunicationis sententiæ subiacere volumus, & decernimus ipso facto, à qua nullus ab alio, quàm à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in solo mortis articulo absolutionis beneficium possit obtinere; decernentes pariter, præsentis litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, subisque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscunque Judices, Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane; si secus super his à quoquam quâvis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus quibuscunque. &c. Volumus autem. &c. *Datum Roma apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris XXVI. Octobr. M. DC. LXXXV.*
J. G. Slusius.

Constitutio Innocentii XI.

In qua sub gravi pœna prohibetur, ne res ad Ecclesias, Altaria, Capellas, Oratoria, & Sacristias FF, Minorum spectantes, extra illa, ad usum, vel Officium caterorum distrahantur, vel asportentur, vel commodentur.

INNOCENTIUS Papa XI.

Ad futuram rei memoriam.

XXIV. **A**liàs ad supplicationem tunc existentis Commisarii Gen. Cu-

Curia Ord. Fratrum Min. S. Francisci de Obl. nuncupatorum, emanavit à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, Decretum tenoris, ut sequitur :

S. Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, negotiis & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, spectabili cultui, & decore ornatui Ecclesiarum Ord. Fratrum Min. S. Francisci de Obl. providè consulens, injungendum censuit, prout præsentis Decreti tenore injungit omnibus & singulis dicti Ordinis Superioribus, Provincialibus, Localibus, eorumque Subditis, sub pænâ privationis Officiorum Ordinis immediatè incurrendâ : ne ullo unquam tempore, quâvis occasione vel prætextu, ad instantiam & preces cujusvis indulgeant, aut consentiant supellectilem, vasa, ornamenta, vestes, atque omnis generis res, spectantes aliquo modo ad præfatas eorum Ecclesias, Capellas, Oratoria, Sacristias, extra illa, ad usum, vel Officium cæterorum distrahi, asportari, seu aliis ab ipsis Minoribus Observantibus commodari, quin priùs accesserit consensus saltem ultra duas partes totius Capituli, cujuslibet respectivè Conventûs per secreta suffragia singulis vicibus præstandus, nec non à Ministro Provinciæ authenticè confirmandus, & ita observari mandat. Non obstantibus, &c. Datum Romæ 14. Mart. 1680.

Cùm autem, sicut dilectus filius Franciscus Diaz à S. Bonav. Charissimi in Christo Filii nostri Caroli Hispan. Regis Catholici, Concionator & Theologus, ac pro Ultra-Mont. Fam. Fratrum dicti Ordinis Vice-Commissarius Gen. Nobis exponi nuper fecit, eò quòd ipse Decretum hujusmodi (quò firmiùs subsistat, & servetur exactiùs) Apostolicæ Confirmationis nostræ Patrocinio communiri plurimùm desideret ; Nos ipsius Francisci

Vinea Seraphica.

Vice-Commissarii Gen. votis hac in re (quantum cum Domino possumus) favorabiliter annuere volentes, & eum à quibusvis Excommunicationis, Suspensionis, Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & Pœnis, à Jure, vel ab homine, quâvis occasione, vel causâ latis (si quibus quomodolibet innodatus existit) ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, Supplicationibus ejus nomine super hoc nobis humiliter porrectis inclinati : Decretum præinsertum Auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabiliter Apostolicæ firmitatis robur adjicimus. Salvâ tamen semper in præmissis Auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentis litteras semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab iis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari ; sicque in præmissis per quoscunque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere ; ac irritum & inane : si secus super his à quoquam, quâvis auctoritate, scienter, & ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, illiusque Provinciarum & Conventuum quorumvis, etiam Juramento, Confirmatione Apostolicâ, vel quâvis aliâ firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis, Indultis, & Litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro planè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter

D

&

& expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut eandem præsentium litterarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quàm extra illud habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris. Die XVI. Septembr. Anno M. DC. LXXXV. Pontificatûs Nostri anno IX.

CAPUT VII.

De Regula, & Ordine S. Claræ, qui fuit II. Ordo institutus à S. P. FRANCISCO; ejusque Ordinis primarii honores.

XXV. **R**egulam Sororum pauperum mendicantium S. Claræ à B. P. FRANCISCO fuisse editam, & conscriptam, indubitatum est, & manifestè relucet ex ipsa Professione Clarissarum primæ Regulæ; idemque clarè exprimit *Innocentius IV.* in confirmatione Regulæ, & S. Clara in suo Testamento, quam Regulam strictissimè, & ad unguem observant pleræque S. Claræ sequaces per mundum universum dispersæ, quamvis plurima etiam Monasteria sub nomine Clarissarum à rigore primæ Regulæ discesserint; vivantque juxta Regulam moderatam ab *Urbano IV.* Vide *Luc. Wading. op. B. Franc. Tom. 2. p. 189. de prima Regula Sanctimonialium S. Claræ.* De hac S. Virgine Clara prædixit D. N. J. crucifixus matri ejus oranti: *Ne paveas mulier; quia quoddam lumen salva parturies, quod ipsum mundum clarissè illustrabit.* Quod opere adim-

pletum est, quia inter Virgines Deo consecratas, Sanctimonialiales Clarissæ omnium primæ, rigorem omnimodæ Clausuræ, ab Ecclesia Catholica summoperè laudatum & approbatum invexerunt, & intrâ sacras JESU Christi Sponsas Evangelicæ Paupertatis apicem omnium primæ attigerunt, quam S. Clara tanquam primum & pretiosissimum Sponsi æterni thesaurum, ad Fratrum Minorum exemplum, ab *Innocentio III. Gregorio IX. & tandem ab Innocentio IV.* Seraphici Patriarchæ doctrinis inhærens, incessante & efficacissimâ humilitate postulare non desit, donec impetraverit; illudque summâ admiratione dignum, quòd non obstantibus summis vitæ rigoribus, à primo institutionis suæ primordio, per totum orbem acclamatae fuerint, eaque fecunditate amplificata, & indes amplificari conspiciantur, ut nulla sit Principum Aula, nulla ferè in Orbe Christiano civitas, quæ Sanctimonialibus Clarissis Parthenopæum erigere non procuraverit. Indè certius confidentes; ut (quemadmodum illarum Primiceria S. Clara Patriam suam à Saracenorum furore liberavit) ita per Filiarum ejus ferventissimas preces, & sanctitatis merita, civitates ipsæ speciali Dei protectione defendantur, quin & ad Indias utraque feliciter profectæ, etiam in ipsis Orbis finibus virginalis trophæum explicare meruerunt, nec non Principissas, Reginas, Imperatrices numerant Consodales. Nam *Agnes* Boëmorum Regis Filia repudiatis *Friderici* Cæsaris, & *Henrici* Anglorum Regis superbissimis nuptiis. *Isabella* S. Ludovici Galliarum Regis Sotor. *Joanna* & alia eorundem Galliarum Regum filia, aliæq; quàm plurimæ Regum sanguine progenitæ, de Imperiali Austriæ Domo, de Gallica, Arragonica, Lusitanica, Hungarica, Polonica, Boëmica, Sabaudica regis, sub horrido S. Claræ cilio universas sæculi pompas aspernari non horruerunt. Quòdque notandum est, quamvis